

Trafik. Jeg kan her henvise til et Par Skrivelser af 25. April og 3. Maj 1916 fra De danske Statsbaner til Finansudvalget. I en af disse Skrivelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere, staar der: „Aaret 1915 har været ganske overordentlig anstrengende for Personalet, som man har søgt at komme til Hjælp ved Antagelse af Hjelpearbejdere og løse Ekstrafolk, ligesom der til Uddannelse er antaget et ikke ringe Antal Elever. Men de sidstnævnte bliver først helt brugbare efter endt Uddannelse, der tager to Aar; og om *alle* de nyantagne gælder det, at de kun kan anvendes paa stærkt begrænsede Omraader og under Tilsyn af øvede Folk. Ikke alene er Personalets Arbejdsintensitet blevet stærkt forøget, men selve Arbejdet er blevet i høj Grad besværliggjort ved den vanskelige og uregelmæssige Toggang, og ikke mindst for Personalet ved Sikkerhedstjenesten har Arbejdet været ganske overordentlig anstrengende“. Og man skriver endvidere: „Da det maa erkendes, at der i den forløbne Tid langt udover det sædvanlige er lagt Beslag paa Personalets Arbejdsevne, og at Forholdene har nødvendiggjort en usædvanlig Begrænsning i dets Adgang til Frihed og Ferie, ligesom den Beredvillighed, der fra Tjenestemændenes Side er vist til at bidrage til Afhjælpning af de paa pegede Vanskeligheder...“. I den Anledning foreslog Trafikministeren, at der blev anvendt et Beløb paa 300 000 Kr. til Fordeling mellem Personalet for det Overarbejde, det i dette Aar havde udført. Beløbet blev fordelt saaledes, at der blev 25—40 Kr. til hver Tjenestemand; og mange af dem havde haft Overarbejde i saa stor Udstrækning, at dette Vederlag kunde beregnes at blive 5 à 10 Ø. for hver Time, de havde haft Overarbejde.

Straks efter, at Tjenestemændene under Krigen havde gjort dette store Arbejde, kom den nuværende Regering til Roret, og der blev paa forskellige Omraader nedsat Sparekommissioner. Jeg vil ogsaa sige, at der er adskillige Omraader, hvor Besparinger nok kunde tiltrænges; men i mange Tilfælde er man gaaet noget ud over det rimelige Grænser, i hvert Tilfælde har man fra visse Administrationsgrenes Side udnyttet disse Tjenestetidsregler paa en meget haardhændet Maade. I Juli Maaned bragte Regeringsorganet „København“ en Opgørelse over de Besparelser, der var indført gennem Sparekommissionerne og ogsaa en Fortegnelse over de Beløb, som Tjenestemændene har maattet afse, og heraf fremgik, at der var direkte Besparelser ved Personaleindskrænkninger paa ca. 39 Mill.

Kr., ved Nedgang i Konjunkturtillæget paa 16 Mill. Kr., ved Dyrtidstillæget paa 28 Mill. Kr., alt i alt Besparelser paa 83 Mill. Kr. Dertil kommer den yderligere Nedgang, som traadte i Kraft fra 1. Oktober, og som betyder yderligere 2,7 Mill. Kr. om Aaret.

Alt det har Tjenestemændene maattet afse i de to Aar, der er gaaet, siden den nuværende Regering traadte til, og det er meget betydelige Beløb. Og Personalets saavel Løn- som Arbejdsvilkaar er blevet stærkt forringet; men Tjenestemændene har efter bedste Evne og ud fra deres Samfundssyn i det hele taget medvirket til dette gode Resultat. Naar Resultatet ikke er blevet værre for dem, end Tilfældet er, saa er det for øvrigt, fordi Personalet har haft gode Talsmænd dels gennem de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, der har været Medlemmer af Kommissionerne, og dels gennem de ledende Mænd indenfor de paagældende faglige Organisationer.

Den Omstændighed, at Tjenestemændene har set paa Spørgsmaalet ud fra Samfundshensyn, er ogsaa blevet i højeste Grad anerkendt af den nuværende Regering. Jeg skal oplæse, hvad den højtærede Statsminister ved det paagældende Lovforslags Fremsættelse her i Rigsdagen har udtalt. Han udtalte: „Denne Enighed naaedes derved, at der blev gjort Tjenestemændene visse Indrømmelser paa særlige Punkter, men dog saaledes, at de almindelige Principper, der laa til Grund for Kommissionens Forslag, og som var billiget af Regeringen, blev staaende uforandret. Jeg glæder mig meget over, at dette Resultat naaedes, og jeg maa udtale min Anerkendelse af den Forhandlingsvillighed, der udvistes, og den Forstaaelse, der viste sig at være hos Tjenestemændene overfor Statens og Samfundets almindelige økonomiske Situation, en Forstaaelse, som nødvendigvis maatte give sig Udslag i, at Tjenestemændene godvillig gik med til Besparelser, som dog ikke kunde andet end betyde et Afsavn for hver enkelt af dem“. Det er ganske andre Ord end dem, der udtaltes af det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Ogsaa den højtærede Trafikminister har ved adskillige Lejligheder baade her i Rigsdagen og ved Møder rundt omkring i Landet udtalt sin Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Tjenestemændene medvirkede til Spareforanstaltningernes Gennemførelse. Jeg ser den højtærede Trafikminister nikke bekræftende, og jeg opfatter det som et Tegn paa, at den højtærede Trafikminister ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup i hans Paa-stand. Den højtærede Finansminister ud-